

DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Ala Cobăneanu,
Dumitru Mardari,
Nicolae Craiu,
Victor Burduh

examinând recursul declarat de ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL,
reprezentată de avocatul Sorocean Andrian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Tuscom”
împotriva ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL cu privire la încasarea
datoriei, penalității și dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a
fost admis apelul declarat de către SC „Tuscom” SRL, casată hotărârea din 16 aprilie
2015 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău și pronunțată o nouă hotărâre prin care
acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 21 februarie 2014, SC „Tuscom” SRL s-a adresat în instanță cu o cerere de
chemare în judecată împotriva ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL cu
privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere, compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a invocat că, în luna februarie 2013,
părțile au negociat încheierea unui contract de prestări servicii cu privire la
reconstrucția blocului administrativ al pârâtei ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău”
SRL, iar la 29 iulie 2013, a fost perfectat contractul corespunzător fiind, însă,
indicată data încheierii acestuia, 15 martie 2013.

La 19 februarie 2013, a fost prezentată oferta de preț pentru pachetul de acte pe
marginea proiectului „Open Space” în sumă de 7 303 euro, pârâta a acceptat-o, iar
ulterior a înmânat reclamantei planul etajului I și II din schiță (propunere pentru
reamenajarea oficiului). Reclamanta a înmânat pârâtei caietul de sarcini estimativ și
o schiță proiect, după care a fost prezentată oferta estimativă în sumă de 1067082 de
lei fără TVA. Oferta dată a fost una estimativă, și nu comercială, pe motiv că în ea

au fost operate modificări ulterioare (pardoseala, scările, balustradele, tavanele etc.)

Costul tuturor lucrărilor din oferta estimativă cumulate s-a echivalat cu suma de 1837366 de lei fără TVA.

În luna februarie 2013, a obținut un șir de acte necesare perfectării autorizației de construcție și a certificatului de urbanism, și anume extrasul din registrul de stat al persoanelor juridice și avizul tehnic.

Reclamanta a menționat că, organul cadastral, la perfectarea comenzii privind eliberarea planului etajelor, planului terenului, extrasului din registrul bunurilor imobile, a stabilit un șir de abateri comise de către pârâtă, și anume au fost depistate goluri în pereții portanți, făcute neautorizat atât la etajul I, cât și în subsol, precum și existența unor construcții neautorizate. Astfel, actele solicitate de la organul cadastral au fost obținute la 29 martie 2013, iar la 01 aprilie 2013 a fost depusă cerere la Primărie privind eliberarea autorizației de construcție și a certificatului de urbanism, care din vina pârâtei a fost primită la 18 mai 2013.

Deși lucrările au început la 25 martie 2013, acestea au fost suspendate la solicitarea pârâtei până la 02 aprilie 2013, iar la 31 mai 2013 reclamanta a primit schița pentru demolarea pereților și aranjarea golurilor, deși contractul încă nu era semnat.

Pârâta i-a prezentat spre semnare proiectul contractului la finele lunii iulie 2013, dar din motiv că conținea clauze nefavorabile privind achitarea amenzii de 5% pentru fiecare zi de întârziere, în condițiile unui termen de finalizare a lucrărilor de până la 25 iulie 2013 în schimbul celui negociat de până la 31 august 2013, reclamanta nu l-a semnat, fiind, astfel, amenințată cu transmiterea obiectului de lucru altui antreprenor.

La 26 iulie 2013, reclamanta a transmis pârâtei oferta negociată la sistemul de electricitate, ce a fost aprobată la 29 iulie 2013 în sumă de 205122 lei fără TVA, adică după expirarea termenului de efectuare a lucrărilor conform contractului.

La 01 august 2013, pârâta a solicitat instalarea unei ferestre la blocul sanitar, lucrare neinclusă în oferta estimativă, iar la 15 august 2013 a fost întocmit actul de predare-primire.

La 30 iulie 2013, reprezentantul pârâtei a prezentat reclamantei graficul de îndeplinire a lucrărilor pe luna august 2013, semnat în aceeași zi, la 20 august 2013, lucrările interioare au fost finalizate, inclusiv cele adăugătoare, iar la 15 septembrie 2013, au fost finisate lucrările adăugătoare la exteriorul blocului, solicitate suplimentar de pârâtă cu asigurarea achitării acestora.

La 19 septembrie 2013, reclamanta a înmănat spre semnare pârâtei factura nr. 1909/013 din 19 septembrie 2013 în sumă de 955133 lei, inclusiv TVA; procesul-verbal nr. 19/05-08/09 de predare primire a lucrărilor efectuate pentru lunile mai - august 2013 în sumă de 775458 lei, inclusiv TVA; procesul-verbal nr. 19/09 de predare primire a lucrărilor efectuate în lunile aprilie - septembrie 2013, lucrări suplimentare conform înțelegerilor în sumă de 179675 lei, inclusiv TVA.

În luna octombrie, reprezentantul pârâtei, Rogut Roman, a comunicat că lucrările adăugătoare în sumă de 179675 lei vor fi achitate fără rezerve, iar suma de 775458 lei nu va fi achitată, deoarece din oferta estimativă de 1067082 lei fără TVA au mai rămas numai 2000 lei.

La 20 august 2013, reclamanta a notificat pârâta despre finalizarea lucrărilor, întocmind și expediindu-i spre plată factura nr. 1909/013 în sumă de 955133 lei pentru efectuarea lucrărilor interioare.

Totodată, oferta în sumă de 120500 lei fără TVA pentru pachetul de documente, deși a fost semnată de către pârâtă, aceasta a refuzat achitarea serviciului, deși reprezentantului pârâtei, Rogut Roman, la 28 octombrie 2013 i-a fost înaintat procesul-verbal nr. 28/10 după primirea autorizației de construcție.

Reclamanta a întâmpinat dificultăți la obținerea actelor, pe motiv că pârâta deținea construcții neautorizate, ceea ce a creat impedimente la obținerea planului etajului și a terenului pe care sunt amplasate construcțiile. Cu întârziere, din culpa pârâtei, dar la 17 mai 2013 a fost obținut certificatul de urbanism.

Procesul-verbal nr.30/05-08/10-02 de primire-predare a lucrărilor de construcție prezentat repetat în sumă de 601781 lei fără TVA, nu a fost semnat de către pârâtă pentru lucrările interioare efectuate în lunile mai-august 2013. La fel, a rămas nesemnat procesul-verbal nr.19/09-03 de predare-primire a lucrărilor adăugătoare în sumă de 179675 lei, inclusiv TVA, prezentat la cererea pârâtei și notificat la 19 septembrie 2013, factura nr.1909/013.

Societatea reclamantă a specificat că, a respectat obligația de notificare a pârâtei și, la 20 august 2013, blocul administrativ a fost finalizat, iar până la 15 septembrie 2013 au fost date în exploatare și lucrările adăugătoare, blocul începând funcționarea.

La momentul adresării în judecată, pârâta avea o datorie față de reclamantă în sumă de 954 620 de lei, inclusiv TVA, iar pentru neachitarea în termen de până la 24 octombrie 2013 a sumei de 87 883 lei, pârâta urmează să achite o penalitate în sumă de 10 364 lei și o dobândă de întârziere în sumă de 2 557 lei, iar pentru neachitarea în termen de până la 18 decembrie 2013 a datoriei de 74400 lei, pârâta urmează să achite reclamantei suma de 1785 lei drept penalitate și suma de 440 lei cu titlu de dobândă de întârziere.

Totodată pentru neachitarea în termen de până la 24 octombrie 2013 a datoriei de 722 137 lei, pârâta urmează să achite reclamantei penalitatea în sumă de 85 212 lei și dobândă de întârziere în sumă de 21 011 lei.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul ÎCS "Coca Cola Îmbuteliere Chișinău" SRL a datoriei la contractul de prestări servicii în mărime de 954 620 lei, a penalității în mărime de 97 361 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 32 280 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 60 000 lei.

Prin hotărârea din 16 aprilie 2015 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de SC "Tuscom" SRL a fost respinsă.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL "Tuscom" și a fost menținută hotărârea din 16 aprilie 2015 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău.

Prin decizia din 23 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către SC "Tuscom" SRL, casată decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către SC "Tuscom" SRL, casată hotărârea din 16 aprilie 2015 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial.

A fost încasată din contul ÎCS "Coca Cola Îmbuteliere Chișinău" SRL în beneficiul SRL "Tuscom" suma de 954 620 lei cu titlu de datorie.

A fost încasată din contul ÎCS "Coca Cola Îmbuteliere Chișinău" SRL în beneficiul SRL "Tuscom" suma de 97 361 lei cu titlu de penalitate.

A fost încasată din contul ÎCS ”Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL în beneficiul SRL ”Tuscom” suma de 6000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, în contextul în care pârâta a recepționat actele a căror obținere a fost contractată cu reclamanta fără obiecții și nu a acționat în corespundere cu pct. pct. 6.4 și 6.5 ale contractului încheiat, deoarece nu a specificat nici în proces-verbal de recepție a actelor, nici nu a întocmit un proces-verbal ce ar conține descrierea deficiențelor avute, ÎCS ”Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL a recepționat serviciile respective prestate de SRL ”Tuscom” și, astfel, creanța aferentă acestora a devenit scadentă, iar refuzul de executare benevolă a acestei obligațiuni impune soluția adjudecării silite a acesteia în corespundere cu cadrul legal aplicabil speței.

Împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, la 30 martie 2020, ÎCS ”Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, reprezentată de avocatul Sorocean Andrian, a declarat recurs, înregistrat la 06 aprilie 2020 și fiind completat ulterior prin cererile din 23 iunie 2020, 01 iulie 2020, 05 septembrie 2020 și 25 septembrie 2020.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a interpretat eronat legea, precum și a săvârșit greșeli care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La 01 iulie 2020, ÎCS ”Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, reprezentată de avocatul Sorocean Andrian, a depus o cerere prin care a solicitat suspendarea executării deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, aflată în procedura de executare nr. 193-490/20, intentată de către executorul judecătoresc Andrian Plămădeală în baza titlului executoriu nr. 2ac-105/20 din 19 decembrie 2019, emis de către Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 08 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost admisă cererea recurentei cu privire la suspendarea executării deciziei instanței de apel, fiind astfel suspendată executarea deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, până la examinarea recursului.

La 29 iulie 2020, SRL ”Tuscom”, reprezentată de avocatul Valentin Barba, a depus o referință la recursul declarat de către ÎCS ”Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 decembrie 2019 și expediată participanților la proces la 02 februarie 2020 (f.d. 131, vol. III), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 06 aprilie 2020, fiind depus la oficiul postal la 30 martie 2020, în

conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

Prin încheierea din 30 septembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, reprezentată de avocatul Sorocean Andrian, împotriva deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, reprezentată de avocatul Sorocean Andrian, și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Colegiul lărgit constată că, SC „Tuscom” SRL s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a respins acțiunea.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Tuscom” și a fost menținută hotărârea din 16 aprilie 2015 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău.

Prin decizia din 23 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către SC „Tuscom” SRL, casată decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către SC „Tuscom” SRL, casată hotărârea din 16 aprilie 2015 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial. A fost încasată din contul ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL în beneficiul SRL „Tuscom” suma de 954 620 lei cu titlu de datorie. A fost încasată din contul ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL în beneficiul SRL „Tuscom” suma de 97 361 lei cu titlu de penalitate. A fost încasată din contul ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL în beneficiul SRL „Tuscom” suma de 6000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Examinând materialele cauzei, Colegiul lărgit constată că decizia instanței de apel este contradictorie, fiind contradictoriu și dispozitivul pronunțat în ședința de judecată cu cel redactat și anexat la dosar.

În contextul prevederilor art. 373 din Codul de procedură civilă, instanța de apel era obligată în limitele apelului să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, să aprecieze probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Astfel, prin cererea de recurs, concretizată prin cererea din 25 septembrie 2020, se atrage atenția, în mod deosebit, asupra faptului că, la audierea înregistrării audio a ședinței de judecată a instanței de apel din 19 decembrie 2019 (interval timp: ora 10 minut 48 secunda 45 - ora 10 minut 50), se constată că la citirea dispozitivului deciziei adoptate, a fost pronunțată de judecătorul raportor Marina Anton încasarea doar a sumei de 722 137 lei cu titlu de datorie, conform pretențiilor din acțiunea „Tuscom” SRL. Totodată, în urma examinării textului deciziei motivate, s-a stabilit că suma datoriei dispuse spre încasare nu corespunde cu suma indicată în dispozitivul pronunțat la 19 decembrie 2019, și anume a fost dispusă încasarea datoriei în sumă de 954 620 lei, în loc de 722 137 lei.

Colegiul lărgit, verificând argumentul recurente menționat mai sus, constată că neconcordanțele evidențiate corespund realității, or, potrivit dispozitivului deciziei din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost încasată din contul ÎCS ”Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL în beneficiul SRL ”Tuscom” suma de 954 620 lei cu titlu de datorie, pe când conform înregistrării audio, a fost pronunțată suma datoriei de 722 137 lei.

Totodată, Colegiul lărgit ține să atragă atenția asupra faptului că dispozitivul deciziei recurate contravine concluziilor instanței de apel din partea motivantă a acesteia.

Astfel, potrivit părții motivante, Curtea de Apel Chișinău ajunge la concluzia temeiniciei pretențiilor reclamantei de încasare: a sumei de 144 600 lei aferentă serviciului de dobândire a autorizației de construire și a tuturor actelor aferente; a sumei de 722 137 lei cu titlu de datorie; a sumei de 87 883 lei pentru lucrările suplimentare efectuate; a sumei de 97 361 lei cu titlu de penalitate; și a sumei de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Potrivit dispozitivului deciziei, însă, s-a încasat suma de 954 620 lei cu titlu de datorie; suma de 97 361 lei cu titlu de penalitate; și suma de 6 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în privința celorlalte pretenții, considerate de către instanța de apel întemeiate în motivarea deciziei, nefiind pronunțată o soluție.

Acestea fiind constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel a adoptat o soluție contradictorie, creând o confuzie justițiabililor în privința acesteia, atât reieșind din conținutul contradictoriu al deciziei, cât și reieșind din conținutul soluției pronunțată în ședința de judecată.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților

Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Ca urmare, instanța de recurs este în imposibilitate de a da o apreciere corectă și justă cazului supus judecării în condițiile când instanța de apel a emis o decizie contradictorie, oferind în ea explicații și concluzii neclare, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitate de a verifica corectitudinea aplicării de către instanța de apel a cadrului legal sau a corecta erorile acesteia.

Totodată, Colegiul lărgit reiterează că prin decizia din 23 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către SC "Tuscom" SRL, casată decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare, iar prin prisma prevederilor art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel *o singură dată*, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totuși, în speța dată, Colegiul lărgit este în prezența unei situații neordinare, or, pe de o parte cauza a fost deja trimisă o dată la rejudecare în instanța de apel, iar pe de altă parte, instanța de recurs nu poate corecta eroarea judiciară din decizia instanței de apel, emisă în urma rejudecării cauzei.

Astfel, cu prilejul rejudecării cauzei, instanța de apel a formulat concluzii contradictorii dispozitivului deciziei, iar dispozitivul deciziei redactat este în contradicție cu dispozitivul citit în ședința de judecată, în urma deliberării. Respectiv rejudecarea cauzei de către instanța de apel, dispusă prin decizia din 23 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost una inutilă și lipsită de orice efect juridic. S-a încălcat, în așa mod, nu numai dreptul de acces la instanță și dreptul la un proces echitabil, ci și arhitectura constituțională a organizării judiciare, ce are în componență instanțele de control judiciar, precum și încrederea legitimă a oricărui justițiabil că statuările acestor instanțe vor fi respectate de instanțele inferioare, dându-se astfel și o previzibilitate hotărârilor judecătorești, previzibilitate întemeiată pe o așteptare legitimă că ceea ce a dispus instanța superioară va fi respectat.

Având în vedere contradictorialitatea deciziei recurate, singura soluție legală și rezonabilă în acest caz, este casarea acesteia și remiterea cauzei spre rejudecare în

instanța de apel, în alt complet de judecată.

Netrimiterea cauzei spre rejudecare a doua oară, a fost concepută de legiuitor ca o dispoziție edictată în favoarea părților, urmărindu-se soluționarea într-un termen rezonabil a cauzelor, însă, în speță, aplicarea acestei dispoziții este în defavoarea recurentului, aplicarea ei producându-i daune mult mai mari decât trimiterea spre rejudecare.

Mai mult, o altă soluție decât aceea a trimiterii spre rejudecare, ar echivala cu o validare și protejare a unor încălcări grave ale legii săvârșite de instanța de apel și cu o periclitate a sistemului judiciar în ansamblu, întrucât, dacă modul de abordare al Curții de Apel Chișinău ar fi însușit și de alte instanțe, s-ar ajunge la o atingere severă adusă drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite prezenta cauză civilă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale pricinii. De asemenea, instanța urmează să indice cu suficientă claritate motivele pentru care acceptă sau respinge probele prezentate de către participanții la proces, dându-le o apreciere corespunzătoare, precum și să se expună asupra tuturor argumentelor și cerințelor formulate de către toți participanții la proces.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL, reprezentată de avocatul Sorocean Andrian.

Se casează decizia din 19 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Tuscom” împotriva ÎCS „Coca Cola Îmbuteliere Chișinău” SRL cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobânzii de întârziere, compensarea cheltuielilor de judecată, și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Ala Cobăneanu,

Dumitru Mardari,

Nicolae Craiu,

Victor Burduh